N°. 157. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig en Wetenschappelijk Nieuws-Blad.

Dingsdag den 3 Julij.

DE GOUVERNEUR DER PROVINCIE NOORD-BRABAND, ontvangen hebbende eene missive van den heere Kolonel, kommandant der Artillerie te Velde, van den 22sten dezer maand n°. 955, houdende berigt, dat, door de Artillerie Troepen te Velde, op de navolgende dagen en plaatsen, met den kogel naar de schijf zal geschoten worden:

Den	25	Junij	's morgens	ten	8	ure	op	de Dongensche	heide.
»	26	»	»	»	9	»	»	» Oirschotsche	»
»	27	»	»	»	8	»	»	» Tilburgsche	»
»	28	»	»	»	8	»	»	» Woenselsche	»
»	28	»	»	»	9	»	»	» Cromvoirtsche	»
»	29	»	»	»	9	»	»	» Kempsche	»
»	30	»	»	»	8	»	»	» Dongensche	»
»	2	Julij	»	»	9	»	»	» Oirschotsche	»
»	3	»	»	»	10	»	»	» Woenselsche	»
»	4	»	»	»	9	»	»	» Cromvoirtsche	»
»	5	»	»	»	9	»	»	» Kempsche	»
»	6	»	»	»	9	»	»	» Cromvoirtsche	»
»	7	»	»	»	8	»	»	» Dongensche	»

Brengt zulks, door toezending van afschriften dezes, ter kennis van de Besturen, der aan deze terreinen belendende plaatsen, met aanschrijving om hunne ingezetenen daarvan te prevenieren, ten einde tot voorkoming van ongelukken, het terrein hetwelk door het schieten zal bestreken worden, gedurende de voorschreven oefeningen, worde vermeden.

En zal dit besluit wijders in de binnen deze provincie uitkomende nieuwspapieren worden geplaatst, ten einde daaraan meerdere publiciteit te geven.

's Hertogenbosch, den 23sten Junij 1832.

De Gouverneur voornoemd,
A. J. L. VAN DEN BOGAERDE.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 2den Julij.

Groote, beslissende gebeurtenissen zijn op handen. Ook de kabinetten schijnen nu even ongeduldig als de natien te worden, en de diplomatie kent het woord *uitstel* niet meer. Zoodanig althans kondigen zich de jongste berigten uit de vergadering der Europesche Bemiddelaars (!!!) aan. -- Zal aan die berigten, in hun geheel, gevolg worden gegeven? -- dat zal spoedig blijken. Intusschen wordt het meer en meer belangrijk, het oog op de, ons betreffende groote gebeurtenissen gerigt te houden: uit vele verschijnselen moet men afleiden, dat een einde van den tegenwoordigen staat van onzekerheid niet verre verwijderd meer is; en van dat einde dagteekent een voor ons nieuw begin. Het kan ons niet onverschillig wezen hoedanig dat begin is; het is, in zeker opzigt, grondslag van ons toekomstig staatkundig aanzijn; het aanvangspunt eener nieuwe politieke tijdrekening voor ons.

Wordt de vrede in Europa niet verder verstoord dan reeds plaats heeft; of, om de woorden der diplomatie te gebruiken, blijft de algemeene vrede bewaard, dan hebben er of in het scheidings-traktaat met Belgie de door ons gewenschte wijzigingen plaats, of wij zien ons gedwongen ons aan den wil der Magtigeren te onderwerpen. — Het laatste zal alleen dan plaats hebben, wanneer niet alleen geene andere uitkomst mogelijk is; maar wanneer ook geen andere weg raadzaam is. -- Het wederstand bieden aan eene, ons met vernietiging bedreigende overmagt, zoude, in sommige omstandigheden, roekeloosheid, in andere, daarentegen, pligt kunnen zijn. Wij kennen, op dezen oogenblik te weinig den wezenlijken aard der omstandigheden, om te kunnen beslissen, wat thans zulk een wederstand zijn zoude. Dat is de taak onzer Regering. Meer dan ooit betaamt het in deze oogenblikken, alles van hare leiding af te wachten en geene beslissing vooruit te loopen, door alleen op gewaagde onderstellingen te oordeelen.

Bedriegen wij ons niet, dan zullen spoedig de handelingen onzes bestuurs het ware standpunt doen kennen, waarop wij geplaatst zijn. Uit het reeds bekende tot het nog onbekende besluitende, dan zullen ook die handelingen het Hollandsche karakter waardig wezen. Zij zullen een schoon tijdvak onzer nieuwere geschiedenis niet ontsieren. Zij moeten, tot welk besluit zij dan ook leiden, het zegel drukken op al wat vroeger gezegd en gehandeld is; en eens, hetzij wij den ongelijken kamp beproeven, hetzij wij ons aan de Opperwagt onderwerpen, voor het onpartijdige Europa, volkomen regtvaardigen.

Wordt het eerste gekozen, dan moet het der natie overtuigend blijken, dat hare waarachtige belangen zulk een strijd noodzakelijk vorderen; dat er geen andere, geen betere weg tot het behouden van haar staatkundig aanwezen overblijft. — Kleine verschillen kunnen daartoe niet regtigen. Het ons betwisten van voorwaarden, tot ons toekomstig bestaan, welvaart of eer onontbeerlijk; voorwaarden, zonder welke toch eene eindelijke vernietiging ons lot zoude worden, kunnen alleen aanleiding geven tot eenen strijd, die lang van duur, zwaar in opofferingen en onzeker in uitslag zoude wezen. Maar zulk een strijd zoude ook, in dat geval, pligt zijn, indien er tusschen denzelven en eene langzame vernietiging geene keuze overbleef. Geen Hollander, die, in die omstandigheden, den strijd zoude ontwijken; geen offer, dat niet op het altaar des vaderlands gebragt zoude worden! Dan zoude het, weder als in de dagen van ouds blijken, dat eendragt magt maakt; en dat eene kleine natie, wanneer het de verdediging van haar levensbeginsel betreft, en zij door de sterkste drijfveren bezield wordt, niet gemakkelijk te overwinnen is. Het zoude ligt dan blijken, hoezeer de morele krachten het gemis van physieke vermogens kunnen aanvullen, en welligt zoude de overwinning aan de zijde van den physiek zwakkere blijven. Het zoude niet voor het eerst zijn, dat heldhaftige volharding met zulk een uitslag bekroond werd.

Maar – zoo als wij zeiden – tot het beginnen van zulk een strijd moeten gewigtige, hoogst gewigtige redenen bestaan. Zonder deze zoude men zich van de beschuldiging van roekeloosheid niet vrij kunnen pleiten, en zwaar zoude de verantwoording wezen; indien het toekomstig volksbestaan en geluk, ook langs eenen anderen weg, eervol te vestigen ware geweest.

De beoordeeling en regtvaardiging, door onze keuze, hangt geheel van onze regering af, tot dat het ... haar beslissing afwacht. Ook daarin zal deze zich eervol van vele natien van dezen tijd onderscheiden. Daarvan is ons het jongst voorledene mede borg. Duizenden, die thans tijdelijk de wapenen hebben aangegord, zullen, als arbeidzame burgers, weder tot de onderscheidene verrigtingen van den handel, de nijverheid, of de kunsten terugkeeren, zoodra een vrede zal bewerkt zijn; maar daarentegen zullen die duizenden verdubbeld en meer worden, wanneer de stem des Konings te kennen geeft, dat er buiten de wapenen, en zonder strijd geen heil voor Holland te wachten is.

Spoedig zal het blijken welke van deze beide toekomsten zich verwezenlijken zal. — Daarom vooral is het tegenwoordige tijdstip hoogst belangrijk. — De ontknooping van vele verwarring is nabij. Hetzij die ontknooping ons met den palm des vredes wordt aangeboden, of wel door het zwaard bevochten moet worden; zij vinde ons tot beiden even gereed, tot beiden evenzeer toegerust. — Geene vrees doe ons het laatste van de hand wijzen, geene verkeerde roemzucht het eerste verwerpen, wanneer het behouden de eer, kan worden aangenomen.

— De toenemende verspreiding van den Asiatischen braakloop in verschillende oorden van Belgie, heeft onze regering genoopt, om de noodige voorschriften te geven, opdat de provincien Zuid-Braband, Oost- en West-Vlaanderen, Antwerpen en Henegouwen voortaan in haar geheel, zullen worden beschouwd als verdacht, zoodat de daaruit komende reizigers in onze grenzen niet zullen kunnen worden toegelaten, dan na voldoende bewijzen te hebben gegeven, dat zij opgemelde provincien sedert meer dan zeven dagen hebben verlaten; zijnde deze bepalingen onverminderd de meer gestrenge vastgestelde maatregelen voor plaatsen, in Belgie, waar de cholera werkelijk uitgebroken is.

— Z. K. H. de Prins Veldmaarschalk, heden nacht in hoogstdeszelfs hoofdkwartier te Tilburg van Soestdijk teruggekomen, ten einde de op heden in het kamp bij Reijen plaats hebbende groote evolutien bij te wonen.

— Het schoone weder van gisteren had eene talrijke menigte uit onze vesting en van elders tot een bezoek naar het legerkamp bij Reijen uitgelokt. Na het eindigen der beide godsdienstoefeningen, had er ook in tegenwoordigheid van de ... zonen des Prinsen van Oranje, ... bevelhebber der ... divisie, ... eene groote revue plaats; de schoone houding ...

der troepen, allen in groote tenue, werden algemeen met welgevallen aanschouwd. Na den afloop werd door den opperbevelhebber der gekampeerde troepen den Prinsen een dejeuner aangeboden, waaraan tevens vele hoofd- en andere officieren deel namen.

— Uit het kamp bij [illegible] wordt ons gemeld, dat Z. K. H. de Prins [illegible] van Hoogstdenzelven, die [illegible] laatstleden donderdag hetzelve bezocht heeft, en [illegible] tot de exercitie uitgerukt waren, onder de [illegible] leiding van Z. [illegible] Gort Heiligers, [illegible] voor de Prinsen gemanoeuvreerd hebben. Z. K. H. gaf [illegible] tevredenheid te kennen, zoo over het goed voorkomen van den soldaat, als over de [illegible] waarmede de schutters-bataillons de onderscheiden krijgsoefeningen uitvoerden. Met veel [illegible] werden de Vorstelijke personen in het kamp ontvangen, [illegible] bij Hun vertrek met een algemeen gejuich vaarwel gezegd. De Prins Opperbevelhebber onderhield zich op een bijzonder minzame wijze met den bevelvoerenden generaal en de brigade kommandanten en sprak ook vele officieren en manschappen regt hartelijk toe; het was reeds voor de derde maal dat Hoogstdezelve de legerplaats bij Oirschot bezocht.

— Berigten van de Zeeuwsche stroomen van zaturdag den 30sten ll. houden, dat Zr. Ms. stoomboot *Surinamen* kapitein *Frank* den vorigen dag van voor Bath met depeches naar Londen vertrokken was. Zr. Ms. brik de *Windhond* was weder met een transport matrozen ter reede van Vlissingen aangekomen. — Te Middelburg en Vlissingen had vrijdag algemeen het gerucht geloopen, dat men van den toren van Westkapelle een aantal, zoo men vermeende engelsche, oorlogschepen in zee ontdekt had, weldra echter was men van de ongegrondheid van dit gerucht overtuigd geworden. Intusschen heerschte er te Vlissingen zoo onder de land- als zeemagt eene werkzaamheid en eene buitengewone waakzaamheid, het duidelijke blijk dragende dat men zich op gewigtige gebeurtenissen voorbereid hield; het hoog gewigt der tegenwoordige omstandigheden werd er algemeen gevoeld.

De laatste berigten uit het 4de en 5de district luiden bijzonder gunstig wat betreft de koortsen die er onlangs weder meer algemeen geheerscht hadden, thans hoorde men bijna van geen zieken meer. De onderscheiden plaatsen en punten van defensie daar te lande waren thans in den besten staat van verdediging gebragt. — Sedert weinige dagen waren er een aantal van wel twintig belgische deserteurs meest jagers aangekomen, die vervolgens naar Vlissingen waren overgevoerd. Onder dezelve bevond zich werkelijk een officier, zijnde, blijkens de door hem vertoonde aanstelling, een 2de luitenant tot het 12de regiment te Dendermonde in garnizoen behoorende.

De vice-admiraal in russische dienst, graaf *van Heiden*, werd eerstdaags te Vlissingen verwacht.

S' GRAVENHAGE, den 1sten Julij.

Men verzekert, dat het sedert lang aangekondigde vertrek en de vervanging van den engelschen gezant aan ons hof, sir *Charles Bagot*, eerstdaags zal plaats hebben, en er reeds toebereidselen tot zijne afreis in gereedheid zijn gebragt. Gisteren heeft Z. Exc. een langdurig gehoor bij den koning gehad, dat omstreeks een uur geduurd heeft, en dat, naar men zegt, een afscheids-gehoor is geweest.

BELGIE.

BRUSSEL, den 1sten Julij.

In de zitting der afgevaardigden van vrijdag, was allereerst aan de orde de behandeling der verschillende reeds eenmaal aangenomen amendementen in de wet op de regterlijke organisatie; nadat dezelve nogmaals alle goedgekeurd waren, ging de kamer ter stemming over over het geheel der wet, welke alsnu met 57 tegen [illegible] stemmen aangenomen werd.

Daarop werd het door den minister van oorlog aangevraagd crediet van vijf millioen voor de organisatie en uitrusting der nieuwe ligting van 30,000 man in beraadslaging gebragt. De heer *Osy* voerde het eerst het woord: hij had zijne stem aan het ontwerp, waarbij de ligting van 30,000 man geautoriseerd werd, geweigerd en zou het ook doen voor het gevraagd crediet, en wel om reden, dat hij geen vertrouwen in het ministerie had, welks misslagen dagelijks aangroeiden. [illegible] het decreet van 1 November was hetzelve alle onderhandelingen [illegible], tot na de voltrekking van het tractaat van 15 november, waarop het gouvernement beloofd had, onder bemiddeling der conferentie, na de ontruiming van het grondgebied te onderhandelen [illegible] den inhoud van [illegible] te doen gedaan. Volgens de bepalingen van bovengemeld [illegible] te Antwerpen, directelijk en buiten bemiddeling der conferentie, eene onderhandeling over het loods- en [illegible] op de Schelde geopend worden, wanneer Holland bij de ontruiming van het grondgebied het tractaat niet te gelijker tijd [illegible], zonder de onderhandelingen in het voordige gereld worden. [illegible] met de kwestie van de schuld en de [illegible], [illegible] onderhandelingen onder [illegible] der conferentie gevoerd wierden, kon men zeker zijn, dat de schuld zou [illegible] worden [illegible] met eene vermeerdering van laste [illegible] millioen [illegible], wat de grensbepaling betreft [illegible] Belgie's [illegible] zoo derhalve, de [illegible] gevraagd had, zonder op Hol[illegible] zou men in onderhandelingen gewikkeld worden, welke nieuwe opofferingen tot resultaat zouden hebben. Het stilzwijgen des ministers op de hem gedane vragen bewees, dat hij zich door de conferentie liet leiden, en was het doel [illegible] conferentie de zaken slepende te houden, tot met het najaar [illegible] handen gebonden waren, [illegible] het goed [illegible] der mogendheden [illegible], om [illegible] uit de verlegenheid te redden, tot zelfs geen [illegible] ten voordeele van Holland gaan doen. De heer *Osy* [illegible] de nota van den heer *Goblet* in zulk eenen zin gesteld was [illegible], zoo maar de citadel ontruimd ware, [illegible] of die artikelen [illegible] toestaan te veranderen, en dat om die [illegible] de mededeeling van het stuk geweigerd werd. Het gerucht verspreidde zich overigens, dat Holland de nieuwe voorstellen der conferentie weigerde, [illegible] dacht, dat wel Frankrijk maar niet Engeland dwangmaatregelen zou aanwenden; hij geloofde dat Holland een aanbod gedaan had, hetgeen Frankrijk moest ontwapenen, dat namelijk van de citadel den Engelschen in handen te geven, (*deze woorden wekten bijster veel beweging in de vergadering.*)

Sedert lang, vervolgde de spreker, was er voorgesteld om van de aan Holland te betalen schuld de oorlogskosten af te trekken; men had steeds geweigerd de deswegens gewisselde nota's mede te deelen en wanneer men dit in verband bragt met de woorden uit het protocol door den minister medegedeeld; » Belgie *zou kunnen* geautoriseerd zijn om af te houden," dan bleek hem dat deze zaak weinig gevorderd was.

Tot het financieel gedeelte overgaande, herinnerde de heer *Osy*, dat het budget met de supplementaire oorlogscredieten 98,000,000 bedroeg; de middelen en wegen met het montant der leeningen bedroegen 68,000,000, er bleef alzoo, zelfs na aftrek der 18,000,000 aan Holland verschuldigd, nog altijd een deficit van 12 millioen. Behalve zijne vragen, aan den minister van buitenlandsche zaken, vroeg hij den minister van financien, hoe hij het dacht aan te leggen.

De minister van financien, de heer *Coghen*, den heer *Osy* antwoordende, hing een zeer gunstig tafereel van den staat der financien op: op de dienst van 1831 zou, zoo hij zeide, een overschot van 2 millioen zijn; de op 32 millioen geraamde inkomsten zouden 35 opleveren; eene besparing in des ministers administratie gaf nog 2 millioen voordeel; zoo men dus de 18 millioen aan Holland niet te betalen had, zou men geen deficit hebben, in het tegengesteld geval, zou er een wezen van die som, in plaats van 30 millioen.

De heer *Ch. de Brouckere* [illegible] den minister in deszelfs financiele berekeningen, hem doende opmerken, dat hij vergeten had, dat er nog 24 millioen te vernegotieren vielen, hetgeen bij een eventuelen oorlog niet doenlijk was; de minister hield desniettemin zijne gezegden vol.

Ten slotte der discussien nam de heer *de Meulenaere* het woord: hij wilde niet tegenspreken dat er, gelijk de heer *Gendebien*, in de gevoelens van den heer *Osy* deelende, aangemerkt had, bij eenige mogendheden ontwerpen tot verdeeling van Belgie hadden bestaan, maar thans behoefde men daar voor geen vrees meer te hebben. Hij verklaarde voorts op zijne eer, nimmer te hebben hooren spreken van overgave der citadel aan Engeland of eenige andere mogendheid; het smartte hem dat hij den heer *Osy* niet meer voldoen kon, om reden dat hij de bedoelde diplomatische stukken niet bezat. Het was overigens onbetwistbaar, dat wanneer eenige mogendheden tegens Belgies onafhankelijkheid vijandige gezindheden koesterden, de toegestane ligting en het gevraagd krediet zekere middelen waren, om die plannen te niet te maken; wat overigens de nadere onderhandelingen betrof; deze waren altijd vrijwillig, directe schikkingen tusschen Holland en Belgie, met dit voorbehoud, dat men altoos het regt behield de uitvoering der 24 artikelen te vorderen, zoo men zich niet kon verstaan.

De beraadslagingen alsnu gesloten wordende, werden eerst de beide artikelen van het ontwerp en daarop het geheel met 78 tegen 4 stemmen, die van de heeren *de Robaulx*, *Jullien*, *Osy* en *Seron* aangenomen.

Na deze stemming bragt nog de heer *Dumortier* rapport uit over het wet-ontwerp eener nationale ridderorder; de centrale sectie, had na rijpe overweging, besloten de burgerlijke en militaire bestemming dier order te behouden, maar haren naam in dien van *Leopolds-order*, in plaats van *ordre de l'union*, te veranderen. De beraadslagingen over dit ontwerp werden op maandag bepaald.

— Uit Tongeren schrijft men, dat de generaals *Despres* en *Magnan* den [illegible] aldaar aangekomen zijn. De eerste heeft zijne reis naar Luik voortgezet. De generaal *Magnan* zou, naar men meende, gedurende eenigen tijd zijn verblijf te Tongeren houden; den 29sten zou hij eene verkenning naar de zijde van Maastricht doen. Wat er zij van een ontwerp om die stad te blokeren, waarvan sedert een paar dagen sommige dagbladen, [illegible] name de *Independant*, gesproken hebben, voor alsnog is daarvan met zekerheid niets gebleken. Andere bladen oordeelen dat aan eene dergelijke blokade niet ernstig gedacht kan worden, daar het zeker te stellen is, dat

denzelve door eene onmiddellijke sluiting van de Schelde zou gevolgd worden, hetgeen de grootste nadeelen voor Belgie ten gevolge zou hebben.

— Naar het zeggen van den *Standaard* van Brugge, zouden de officieren der Engelsche marine, die zich in Belgie ophouden, bevel gekregen hebben om naar Engeland terug te keeren.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29sten Junij.

In hare beide laatste zittingen heeft de krijgsraad een vijftal zaken afgedaan, en daarbij twee der beklaagden, die beschuldigd werden van op de nationale garde te hebben geschoten, tot eenen dwangarbeid van twintig jaren veroordeeld. De instructie tegen de dagbladen *de Tribune*, *de National* en *de Quotidienne* is afgeloopen, doch de behandeling dier zaken is nog voor eenige dagen verschoven. Welligt is men van het denkbeeld teruggekomen, om deze misdrijven, door de drukpers gepleegd, bij voorkeur aan de militaire regtbanken te onderwerpen. Indien toch, gelijk men verzekert, den invloed der heeren *Talleyrand* en *Dupin* het ministerie tot het eenig besluit gebragt heeft, om den staat van beleg met het eind dezer week op te heffen, dan is het waarschijnlijk, dat te gelijker tijd de beschuldigden, die alsdan nog niet hebben te regt gestaan, aan den burgerlijken regter zullen worden uitgeleverd. De beslissing van het hof van cassatie, over de bevoegdheid der krijgsraden, welke heden of morgen zal worden uitgesproken, zal intusschen gewis op het een en ander niet zonder invloed zijn.

Omtrent de aanstaande wijziging in het ministerie is men voortdurend in dezelfde onzekerheid. Het schijnt, dat de maarschalk *Soult* reeds sedert eenen geruimen tijd aanspraak heeft gemaakt, om met het voorzitterschap van den raad te worden bekleed, doch dat zich hiertegen twee bedenkingen opdoen, welke niet zijn uit den weg te ruimen. De eerste en voornaamste bestaat in zijne ongeschiktheid, om in de wetgevende kamers over algemeene onderwerpen van bestuur het woord te voeren, eene eigenschap, die vooral noodzakelijk is voor dengenen, die als 't ware de verantwoordelijkheid zijner ambtgenooten in zich vereenigt. Daarenboven zoude het onbepaald vertrouwen, aan eenen krijgsman uit de school van *Napoleon* geschonken, vooral in de buitenlandsche betrekkingen eenen nadeeligen invloed uitoefenen. Van de gegrondheid dezer bedenkingen waarschijnlijk overtuigd, heeft de maarschalk, sedert den dood van den heer *Perier*, de benoeming van eenen nieuwen president gedurig tegengehouden, en moet hij thans uitdrukkelijk hebben verklaard, het ministerie te verlaten, zoodra de hoogste leiding aan een ander zoude worden opgedragen. Over het geheel schijnt het onverzettelijk karakter van den heer *Dupin* vele zijner aanstaande ambtgenooten af te schrikken, immers men verhaalde gisteren, dat eenige der ministers, die bestemd waren om in het bestuur te blijven, hun ontslag hadden gevraagd, en dat daardoor de reeds ver gevorderde combinatie geheel was in duigen gevallen. Naar de onbepaalde uitdrukkingen der ministeriele dagbladen echter, zouden deze verhalen weinig geloof verdienen, en zou men zondag of maandag aanstaande de organisatie van het nieuw ministerie in den *Moniteur* vinden aangekondigd.

— In de westelijke departementen vertoonen zich hier en daar nog eenige benden geinsurgeerden. In het departement de la Sarthe is men onder anderen genoodzaakt geweest een gedeelte der nationale garde op nieuw mobiel te verklaren, en met behulp van deze de opstandelingen te keer te gaan. Intusschen schijnt het deze laatste thans aan eene algemeene leiding te ontbreken. De krijgsraden zetten hunne werkzaamheden voort, en hebben reeds een vrij groot aantal ter dood veroordeeld. Te Nantes heeft de bevolking zich te weer gesteld gekonden, toen een der hoofden met eene eeuwigdurende gevangenisstraf vrijkwam; en heeft de bezetting met de nationale garde vereenigd, gedurende twee dagen de grootste moeite gehad om de rust te bewaren.

De generaal *Solignac* is bij een nader besluit van den minister van oorlog, in het kommandement over de 12de militaire divisie hersteld.

— Volgens bijzondere berigten van Toulon is aldaar door de telegraaf het order overgebragt om het linieschip *de Marengo*, en eenige kleinere vaartuigen met den meesten spoed, en wel voor den 4den der volgende maand in gereedheid te brengen.

— Het huwelijk van den koning der Belgen is, naar men verzekert, voor eenen onbepaalden tijd verschoven, en zal niet worden voltrokken, alvorens de Belgische zaken geregeld zijn.

(*Courrier Français.*)

ZITTING VAN HET HOF VAN CASSATIE.

Nadat de algemeene aandacht reeds sedert twee à drie weken op de beslissing van het hoogste geregtshof, omtrent de wettigheid der ordonnantie, waarbij de hoofdstad in staat van beleg werd gesteld, was gevestigd, kon het niet anders of deze beslissing moest heden met groote belangstelling worden te gemoet gezien. Van den vroegen morgen dan ook waren alle toegangen, tot het paleis van justitie door de menigte bezet, en het bestuur schijnt zoo zeer bevreesd, dat de beslissing die deszelfs handelwijze zoude regtvaardigen, tot nieuwe wanorden aanleiding konde geven, dat alle wachtposten in den omtrek zijn verdubbeld, en een gedeelte van het garnizoen in de kazernen is geconsigneerd.

Intusschen heeft het hof van cassatie reeds gisteren een voorbereidend besluit genomen, hetwelk op eene indirecte wijze te kennen geeft, dat men het ministerie niet gaarne in het ongelijk wilde stellen. Het is namelijk de gewoonte bij dit hof, dat niet de aanbrenger, die zich in cassatie voorziet, maar het publiek ministerie het laatste woord heeft. Wanneer er nu echter twee beroepen tegelijker tijd zijn ingekomen, wier middelen volkomen dezelfde zijn, dan is het tevens, om de verdediging te begunstigen, gebruikelijk, dat deze zaken op denzelfden dag niet alleen worden behandeld, maar dat bovendien de eerst voorkomende in deliberatie wordt gehouden, tot nadat de tweede is bepleit. Door dit middel heeft dan de advokaat die de laatste zaak behandelt, het voorregt, dat hij de argumenten van het publiek ministerie kan beantwoorden, en bij gevolg wordt verondersteld, op de beslissing der beide zaken niet zonder invloed te zijn. Voor weinige dagen slechts werd dit gebruik bij twee voorzieningen in cassatie, van de dagbladen de *Tribune* en de *Quotidienne*, gevolgd, thans echter is het hof daarvan afgeweken, en heeft, niettegenstaande dat de een der advokaten bij verzoekschrift heeft gevraagd dit voorregt te genieten, vastgesteld, dat zij na de volkomene behandeling der eerste zaak, over deze uitspraak zoude doen, en vervolgens tot de tweede overgaan.

Dezen morgen ten half twaalf uren heeft voorts het hof zitting genomen. Hetzelve werd gepresideerd door den graaf *Bastard*, dezelfde die in de kamer der pairs het rapport over de beschuldiging der voormalige ministers van *Karel X* uitbragt, en zich alstoen vrij beslissend over de onwettigheid van het in staat van beleg stellen der hoofdstad, gedurende de revolutie dagen, heeft uitgelaten.

De raadsheer die ten dezen met het rapport was belast, heeft na een kort overzigt van de daadzaken, die tot het beroep hebben aanleiding gegeven, gezegd, dat het charter van 1830 het beginsel meer dan ooit heeft vastgesteld, dat de drie magten in den staat de wetgevende, uitvoerende, en regterlijke magt, volkomen van elkaar onafhankelijk zouden zijn, dat de ordonnantie van den 7den Junij tot den werkkring van de uitvoerende magt behoort, en als zoodanig als eene daadzaak moet worden aangenomen, welke buiten het onderzoek zelfs der hoogste regtbank ligt, en waarvan de wettigheid of onwettigheid alleen door de wetgevende kamers kan worden beslist. Het charter had wel is waar bij art. 53 en 54 bepaald, dat niemand aan zijnen natuurlijken regter kon worden onttrokken, of voor eene buitengewone regtbank kon worden vervolgd, maar men ging te ver, wanneer men onder de laatste benaming ook de militaire krijgsraden, wier bestaan en regtsgebied door wettige bepalingen was omschreven, onder deze laatste benaming wilde begrepen hebben. Een vroeger arrest van het Hof van Cassatie van het jaar 1822, had daaromtrent allen twijfel benomen.

De heer *Odillon Barrot*, advokaat van den veroordeelden *Geoffroy*, heeft zijne verdediging begonnen met aan het hof te herinneren, dat hij voor eenige jaren in een dergelijke zaak, de toepassing eener bijzondere wetsbepaling bestreden heeft, dat hij toen, wel is waar, geene gunstige beslissing heeft verkregen, doch dat het hof later van het beginsel, hetwelk daarbij ten grondslag was aangenomen, is terug gekomen. Hij kan zijne verwondering niet verbergen, dat ook nu de revolutie van julij, nadat de kamer der pairs in eene hoogst belangrijke zaak het in staat van beleg stellen der hoofdstad als misdaad heeft beschouwd, de handelingen van het bestuur zoo zeer het kenmerk van onwettigheid dragen. Indien men al eens mogt aannemen dat de droevige gebeurtenissen van den 5den en 6den junij eenen dergelijken maatregel konden verontschuldigen, waartoe dan dezelve niet opgeheven, van het oogenblik, waarin het gevaar is geweken. Niet alleen thans, maar toen de militaire regtbanken voor het eerst zitting hielden, was de rust hersteld, en was het dus buiten noodzakelijkheid dat men voortdurend de bevolking buiten de wet hield. Vervolgens tot de regtskundige behandeling der zaak overgaande, beriep zich de verdediger op de straks aangehaalde artikelen van het charter; de als het ware authentieke uitlegging welke daarvan door den heer *Dupin* in de kamer der gedeputeerden, bij de eerste beraadslaging gegeven was, hield met zoo vele woorden in, dat men juist die bepaling in de grondwet had ingevoegd, om alle exceptionele regtbanken voor het vervolg uit te sluiten. Uit den aard der zaak was zulk een beginsel voor gewone tijden geheel nutteloos, maar in buitengewone omstandigheden had men noodig hetzelve gedurig te herinneren. Men zoude waarschijnlijk tegenwerpen, dat de magt om eene stad in staat van beleg te stellen, aan het gouvernement door eene wet was verleend, maar men behoorde daarbij in aanmerking te nemen, dat die wet in het midden eener revolutie was uitgevaardigd, van welke men overigens thans zoo veel afschrik aan den dag legt. Zoo is ook het dekreet van het jaar 1811, te gelijk met het bestuur, waarvan hetzelve is uitgegaan, vernietigd geworden; om zich hiervan te overtuigen, heeft men slechts de beweegredenen in te zien, welke het provisioneel gouvernement tot de afzetting van *Napoleon* hebben bewogen; in het besluit hetwelk daarvan is genomen, wordt uitdrukkelijk gezegd, dat hij de grondwet van den staat had verkracht, en uit dien hoofde de kroon aan Frankrijk verbeurd. Van dit een en ander was het noodzakelijk gevolg dat het bestuur thans zijne magt zeer verre te buiten ging, wanneer het onder eenig voorwendsel deze vroegere wetsbepalingen wilde verhoogen. Maar ook wanneer de ordonnantie op zich zelve niet onwettig was, dan nog zijn de gevolgen da-

men daarbij aldaad, en waardoor tot dit beroep is aanleiding gegeven niet te verdedigen. De misdaad kan niet zwaarder en ook niet anders gestraft worden dan naar de wetsbepalingen die op het oogenblik aanwezig waren wanneer dezelve [illegible] gepleegd. De militaire regtbanken op den 6 junij, door het in staat van beleg stellen der hoofdstad ingesteld, konden bij geene gelegenheid kennis nemen van het geen vroeger is gebeurd, ... [illegible] ... zaak heeft voorgewend in niet der daad niet anders, dan eene [illegible].

Deze verdediging, aan welke nagenoeg twee uren zijn besteed, heeft de algemeene aandacht voortdurend bezig gehouden, en wordt als een meesterstuk van redekunst en voordragt geroemd.

Het publiek ministerie heeft vervolgens, bij monde van den advokaat-generaal *Voysin de Gartempe*, de bevoegdheid der militaire regtbanken verdedigd. Eene wetsbepaling van welken aard ook, kan naar de tegenwoordige beginselen van regt alleen door eene andere wetsbepaling worden herroepen; dit nu was het geval niet, wijl de art. 53 en 54 van het charter, de eenige welke men had ingeroepen, op deze kwestie van geene toepassing konden zijn; de militaire regtbanken immers hadden een zeker en bepaald omschreven regtsgebied, dat slechts door bijzondere omstandigheden meerdere uitgebreidheid verkreeg; zij waren dus als wettige regtbanken erkend, en konden met geene buitengewone of prevotale hoven op dezelfde lijn worden geplaatst. De ordonnantie voorts, waarbij eene stad in staat van beleg wordt gesteld, is slechts eene openlijke verklaring dat de gebeurtenissen van dien aard zijn, om den gewonen loop der zaken te schorsen, en voor het oogenblik de militaire magt in de plaats te doen treden; maar ook voor dat deze verklaring is geschied, is de toestand dezelfde en moeten dus ook de misdaden vroeger gepleegd op dezelfde wijze worden vervolgd. — De debatten dezen middag ten vier ure geëindigd zijnde, is het hof tot de deliberatie overgegaan, en zal waarschijnlijk de uitspraak niet voor dezen avend volgen.

— Gisteren (28 Junij) was de fondsnotering ter beurze als volgt: de 5 pCt. kont. 97,60; op tijd 97,65; de 3 pCt. kont. 68,20; op tijd 68,25; Nap. renten 79,80; Sp. perp. 58⅞.

Op de beurs van heden (29) stonden de fondsen: de 5 pC. kont. 97,50; op tijd 97,40; de 3 pCt. kont. 68; op tijd 67,95; Nap. renten 79,50; Sp. perp. 58 en een achtste.

WETENSCHAPPELIJKE BERIGTEN.

EEN NIEUW WONDER DER ELECTRICITEIT.

Een Italiaansche natuurkundige, met name *Nobili*, bemerkte in 1826 bij onderscheidene proefnemingen, welke hij met de electriseer-machine bewerkstelligde, dat de electrische stroom, zoodra zij onder zekere voorwaarden, van een sterk gespannen conductor of geleider op eenes anderen conductors oppervlakte overgaat, welke volkomen glad zijn moet, als bijv. eene ronde of vierkante metaal plaat, de buitengewoonste en verrassendste uitwerkselen te weeg brengt. De conductors moeten echter ieder met eene der polen eener Voltaische kolom in aanraking gebragt worden en tusschen zich eene zekere hoeveelheid eener bijzonder toebereide vloeistof bevatten. Door de werking nu van de electriciteit op de oppervlakte der plaat, worden op dezelve, door middel der vloeistof, eene menigte ringen en andere figuren in de schoonste kleuren des regenboogs daargesteld, welker kolorict zoo scherp en sterk was, dan zich weder in zachte vloeijende tinten verloor.

Door jarenlange onderzoekingen en onvermoeiden arbeid gelukte het aan den heer *Bonijol*, opper-bibliothekaris van het groote leesgezelschap te Geneve, de wijze te ontdekken, op welke deze wonderbare werking wordt daargesteld.

In den loop van een jaar volmaakte hij zijne ontdekking dermate, dat [illegible] daargestelde uitwerking die van *Nobili* zoo ver overtreft, als de werken van *Correggio* de eerste teekeningen eens leerlings.

Men kan zich niets verwonderlijkers, niets aardigers denken, dan de fantastische zeldzame vormen en gedaanten, welke een enkele slag der electriseer-machine op het metaal toovert en welke in de gloeijendste kleuren des regenboogs zich onmerkbaar verliezen. Geen penseel kan dit gloeijende purperrood, dit donker blaauw, dit heerlijk groen, dit schitterend [illegible], dit prachtige violet en honderd andere zacht in elkander smeltende schakeringen nabootsen. Eene enkele, zeer onvolmaakte poging zoude maandenlange arbeid vereischen, en hier zijn minder dan dertig seconden genoegzaam het verbazende resultaat te bereiken.

De stukken welke de uitvinder ons vertoond heeft, bestaan grootendeels in staalplaten van ongeveer 0,08 duimen lengte en breedte. Zij worden voor de proefneming gepolijst en vertoonen nu dezelve op eene zijde eene volstrekt regelmatige en symetrische teekening, in gedaante eener arabesque, eener kroon, eener verzameling van verschillende figuren, enz., welke men tot in het oneindige kan doen afwisselen, naar mate de smaak, luim en behendigheid des bewerkers, of naar mate de bestemming van het stuk metaal. Teekening en kleur, op zulke wijze daargesteld, zijn bijna even onvergankelijk als het metaal, waarop zij zich bevinden. Het is onmogelijk ze af te wasschen, ze verdwijnen alleen door middel van sterk vuur; geen wasem, geen stof, geen regen noch zonneschijn, groote hitte evenmin als sterke koude verminderen de glans der verwen en de regelmatigheid der vorm. Strijkt men met de hand over het metaal, zoo bemerkt men niet de minste verhooging of ruwheid op de oppervlakte, het is nog even zoo glad, nog even zoo blinkend als voor de bewerking, en de bonte [illegible], welke dezelve [illegible] van [illegible] eigendommelijk te zijn.

Het nut van deze uitvinding te trekken, schijnt het grootste te kunnen zijn voor de wapenfabrieken of zoodanige andere, waarin de menigvuldigste ijzeren of stalen instrumenten, meubelen en andere sieraden vervaardigd worden. Al deze voorwerpen, welke tegenwoordig gewoonlijk enkel eenvoudig gepolijst of verguld zijn, zouden door eene zoodanige [illegible] teekening eene dubbele waarde verkrijgen en een groot debiet bekomen, wegens de nieuwheid en schoonheid der uitvinding.

IJzer, voornamelijk staal, eigent zich het meest tot deze bewerking degens, sabels, dolken, scheer- en andere messen, geweer- en pistoolloopen, en duizend andere voorwerpen kunnen daardoor met de schoonste teekeningen en de schitterendste kleuren bedekt worden.

Het is in onze stad een opzigt [illegible], dat de kunsten en nijverheid deze nieuwe verrijking [illegible] zich zullen toeëigenen en ze zullen waarderen naar verdienste.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

ZATURDAG, 30 Junij 1832.

			gebl.
NEDERLANDEN,	Werkelijke schuld, 2½ pCt.	ƒ 41⅞ à 42⅛	42
	Uitgestelde schuld.	— à	
	Kansbiljetten.	- 15¾ à 16	15⅞
	Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	- 69⅞ à 70	69⅞
	Idem. idem, 3½ pCt.	- 55¾ à 56	55⅞
	Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- 89¾ à 89⅞	89⅞
	Vrijw. geldl. 1831 à 6 pCt.	- 94½ à 95	94¾
	Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	- 79¼ à 79¾	79½
	Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- 99 à 99½	99¼
	Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	à	
FRANKRIJK,	inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- 68 à 68½	68¼
RUSLAND,	Bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- 93½ à 94	93¾
	Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	- 94½ à 95¼	95
SPANJE,	Certific. Amst., 5 pCt.	- 49¾ à 50½	50
	Dezelfde 3 pCt.	- 29 à 29¾	29⅜
	Uitgestelde schuld.	- à	

* * Heden beviel door Gods goedheid van eene welgeschapene
* DOCHTER, J. E. VAN ESSEVELD,
geliefde Echtgenoote van

F. DE LOOY, Az.

Zwaluwe, 29 *Junij* 1832.

* * Bij B. BARTHOLOMÉ, wonende op de Markt te
* *Breda*, zijn te bekomen, de *Hoek en Lengte meeter*, onlangs door den Heer W. VAN HOUTEN uitgedacht. Dezelve maakt verkoopt en stemt PIANO'S, alles tot zeer billijke betalingen.

156ste KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Bij de Wed. F. B. HOLLINGERUS PIJPERS, alleen gekwalificeerde Kollectrice der Koninklijke Nederlandsche Loterij te *Breda*, zijn te bekomen en ten Kantore van BROESE & COMP. verkrijgbaar gesteld: HEELE en GEDEELTEN van LOTEN in *Huur*, *Koop* en *voor alle Klassen Geprolongeerd*, volgens onderstaande *Prijscourant*.

De trekking der Derde Klasse geschiedt op Maandag den 9 Julij 1832, en de verwisseling der niet uitgekomen Loten, waarvan de inlage slechts voor de Tweede Klasse betaald is, zal op verbeurte van het Lot moeten plaats hebben tot uiterlijk Vrijdag voor de trekking en wel den 6den dezer.

KOOP, ALLE KLASSEN.			HUUR, DERDE KLASSE.		
Heel	Lot.	ƒ 69,00	Heel	Lot.	ƒ 10,00
Half	Lot.	- 34,50	Half	Lot.	- 5,00
Vijfde	Lot.	- 13,80	Vijfde	Lot.	- 2,00
Tiende	Lot.	- 6,90	Tiende	Lot.	- 1,00
Twint.	Lot.	- 3,45	Twint.	Lot.	- 0,50

LOGEMENT HOTEL der NEDERLANDEN.

Het LOGEMENT, het *HOTEL der NEDERLANDEN* genaamd, gelegen in de Grootestraat te *Nijmegen*, geheel nieuw en smaakvol ingerigt, bevattende een aantal groote en schoone vertrekken, een heerlijk gezigt hebbende op de Rivier *de Waal* en omstreken der Stad, zal, te rekenen van den 27sten Mei 1832, voor het reizend publiek geopend worden.

Hetzelve biedt, boven eene goede, billijke en civiele bediening, die den Eigenaar het zich steeds ten pligt zal maken te bevorderen, te gelijk met eene goede tafel, goede wijnen en het daarstellen der meest mogelijke zindelijkheid, het voordeel aan, dat hetzelve zeer nabij de plaats, alwaar de Stoombooten aankomen, gelegen is.

Bij recommandeert hij deze dit zijn geheel nieuw Etablissement in de gunst van het reizende publiek.

JULIUS LAUER,
Voormalig Logementhouder in den Koning van Pruissen, te Wesel.

* * De ondergeteekende J. F. SERTÉ, wonende te *Go-*
* *rinchem*, Algemeen Depôt houder voor 't Koningrijk der Nederlanden der CHEMISCHE PREPARATEN van den Heer *J. C. R. F. R. A. N. C. O. M. D. [illegible]*, omstandig vermeld in dit Nieuwsblad van 16 Mei en 2 Junij, heeft de eer ter kennisse van de geachte inwoners dezer Landen te brengen, dat het Depôt thans van alle Middelen rijkelijk voorzien is, en aldus aan de aanvragen en bestellingen onder vrachtvrije brieven ten spoedigste kan worden voldaan; wordende de begunstigers dezer Middelen verzocht, de bestellingen en commissien te doen bezorgen door de Diligences of Beurtschepen, of wel per post, door deze stad passerende, welke door het gansche Rijk correspondeeren.

Diegenen, welke nog genegen zijn van deze *Preparaten* in eene der voorname Steden een Speciaal DEPOT te hebben, gelieven zich ten spoedigste bij hem, mede onder franco brieven te adresseren, zullende [illegible] middelen des [illegible] dadelijk worden publiek gemaakt. Alles overigens volgens het aangenoemde in bovengehaalde datums van dit Blad.

J. F. SERTÉ.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.